

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Кафедра публічного управління та адміністрування

ЩЕРБАКОВА АННА СЕРГІЇВНА

**ВДОСКОНАЛЕННЯ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ
ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ
СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня

магістра публічного управління

м. Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми визначається тим, що протягом останніх років в Україні відбувається повна реформація державного управління, в основу якого покладені європейські стандарти належного врядування. Це здійснюється з метою розбудови в нашій країні нової моделі публічного управління, яка була б зорієнтована на повноцінне гарантування та забезпечення органами державної влади, та їх посадовими особами дотримання прав і свобод людини та громадянина.

Серед основних напрямків сучасного стану управлінської діяльності слід виділити ефективна робота органів виконавчої влади та якісне надання ними адміністративних послуг у різних сферах. Однією з таких є сфера міграції, яка під впливом світових глобалізаційних процесів, державної політики на європейську інтеграцію, а також політичних, соціальних, економічних змін згідно з вищезазначеної мети потребує відповідного правового регулювання та належного функціонування міграційних органів в нашій країні. Сучасна їх система представлена Державною міграційною службою України, яка має достатньо широкі повноваження, серед яких одне з ключових місць відводиться наданню адміністративних послуг.

Для якісного надання адміністративних послуг Державною міграційною службою України в умовах інтеграції України в ЄС, соціально-економічних та безпекових викликів, а також міграційних процесів потребує розробки заходів щодо її вдосконалення в зазначених умовах.

Науково-теоретичною базою є законодавство України, акти Європейського Союзу, судова практика, наукові праці вітчизняних дослідників.

Зокрема, такі вчені, як: О. О. Воронятніков, М. О. Єфремова, О. П. Сікорський та інші аналізували адміністративно-правовий статус міграційних органів та їх діяльність щодо надання адміністративних послуг.

Різні аспекти інституту адміністративних послуг досліджували: К. К. Афанасьєва, О. М. Буханевич, Е. Ф. Демський, С. В. Діденко, Р. С. Мкртчян, Ю. В. Камардіна, С. В. Ковальов, А. В. Капуловський, Т. О. Паутова, Г. М. Писаренко, О. М. Соловійова, Ю. О. Суліма, І. О. Тищенко та інші науковці.

Відповідно цей інститут активно досліджується вітчизняними науковцями. Проте, особливостям адміністративних послуг у сфері міграційних правовідносин в умовах сучасних соціально-економічних, безпекових і міграційних викликів не приділено належної уваги.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування порядку надання

адміністративних послуг органами та підрозділами Державної міграційної служби України та формування пропозицій щодо його вдосконалення.

Відповідно до поставленої мети поставлено такі дослідницькі **завдання**:

- надати загальну характеристику Державної міграційної служби України, визначити її повноваження, завдання та функції;
- з'ясувати поняття та сутність адміністративних послуг у сфері міграційних правовідносин;
- висвітлити загально-правові засади механізму надання адміністративних послуг;
- проаналізувати практику застосування законодавчих актів при наданні окремих видів послуг;
- охарактеризувати організаційні засади підвищення доступності та якості адміністративних послуг;
- запропонувати рекомендації щодо удосконалення роботи державних службовців у сфері надання адміністративних послуг зокрема Державною міграційною службою України.

Об'єктом дослідження є правовідносини у сфері надання адміністративних послуг в Україні.

Предметом дослідження є вдосконалення надання адміністративних послуг органами та підрозділами Державної міграційної служби України.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети та завдань цього дослідження використовувалися загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання.

Історичний метод дозволив проаналізувати етапи формування міграційних органів в Україні.

Порівняльно-правовий метод використовувався при з'ясуванні змісту окремих понять: «адміністративно-правовий статус», «адміністративна послуга».

Емпіричний метод застосовувався під час аналізу діючого законодавства України, які регулюють відносини у сфері адміністративних послуг, а також під час аналізу судової практики.

Метод прогнозування дозволив сформулювати власні пропозиції щодо удосконалення надання адміністративних послуг органами Державної міграційної служби України.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що:

удосконалено:

- визначення поняття «адміністративна послуга у сфері міграційних правовідносин». Відповідно до авторського визначення – це результат здійснення владних

повноважень Державною міграційною службою України та його територіальними органами, що здійснюється за заявою фізичної особи і спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи, пов'язаних із в'їздом у країну, виїздом з країни, перебуванням і проживанням на її території;

– існуючу класифікацію адміністративних послуг у сфері міграційних правовідносин, яку доповнено ще однією підставою – залежно від правового статусу заявника (послуги, які надаються громадянам та послуги, які надаються іноземцям та особам без громадянства);

дістали подальшого розвитку:

– визначення недоліків, які стосуються порядку надання адміністративних послуг у сфері міграції, які на думку автора гальмують розвиток цієї сфери;

– пропозиції щодо підвищення доступності та якості адміністративних послуг у сфері міграції, а також удосконалення окремих аспектів роботи державних службовців у сфері надання адміністративних послуг.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання викладених у магістерській роботі висновків та пропозицій у подальших наукових дослідженнях, присвячених вдосконаленню інституту адміністративних послуг, зокрема у сфері міграційних правовідносин та окремих аспектів державної служби, адаптації їх до вимог Європейського Союзу. Матеріали дослідження також можуть бути використані у практичній діяльності Державної міграційної служби України.

Структура роботи зумовлена метою, завданнями та характером дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів, шести підрозділів, висновків, додатків, списку використаних джерел (нараховує 95 позицій). Загальний обсяг магістерської роботи становить 114 сторінок, з яких 90 – основний текст.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження. Апробація результатів магістерської роботи. Результати роботи були апробовані на всеукраїнській науково-практичній конференції «Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС?» (2 грудня 2019 року, м. Миколаїв). Публікації. Основні положення магістерської роботи опубліковано у тезах до конференції:

У першому розділі «Теоретичні основи дослідження надання адміністративних послуг органами Державної міграційної служби України» охарактеризовано історичне становлення Державної міграційної служби України та стан її розвитку на сучасному етапі, а також розкрито завдання, функції, повноваження цього органу виконавчої влади та проаналізовано сутність, поняття та ознаки адміністративних послуг взагалі, та зокрема, що надаються цією службою.

Підрозділ 1.1. «Загальна характеристика Державної міграційної служби України: її завдання, функції та повноваження» присвячений аналізу структури ДМС, її завдань, процесу становлення та її місця в системі органів виконавчої влади, проаналізовано перелік основних повноважень. Визначено функції ДМС, а саме реалізація державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції. А також реалізація державної політики у сфері громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших категорій мігрантів.

Зроблено висновок, що створення ДМС, перелік її повноважень та їх реалізація здійснюється на виконання Угоди про асоціацію та в контексті прагнень України до Євроінтеграції, а також забезпечення захисту законних прав та інтересів громадян України під час отримання доступних, високоякісних і прозорих послуг є основоположними цілями. Що, в свою чергу, вимагає вжиття комплексу заходів щодо продовження адаптації законодавства до вимог Європейського Союзу та заходів у рамках реалізації Україною безвізового режиму з ЄС, підвищення ефективності надання адміністративних послуг ДМС, що можливе за рахунок впровадження відповідних інформаційних технологій, а також подолання такого негативного явища як корупція.

У підрозділі 1.2. «Поняття та сутність адміністративних послуг у сфері міграційних правовідносин» розкрито поняття, ознаки адміністративних послуг, діяльності державного апарату, на задоволення потреб населення в якісному та доступному наданні адміністративних послуг в сфері міграційних правовідносин, перелічено основні нормативні акти, що регламентують порядок їх надання.

Зроблено висновок, що під адміністративною послугою у сфері міграційних правовідносин слід розуміти результат здійснення владних повноважень ДМС та його територіальними органами, що здійснюється за заявою фізичної особи і спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи, пов'язаних із в'їздом у країну, виїздом з країни, перебуванням і проживанням на її території.

Визначено ознаки адміністративних послуг у сфері міграції, а саме такі, що надаються за заявою (зверненням) юридичної або фізичної особи, існують для реалізації суб'єктивних прав конкретної особи, надаються адміністративними органами обов'язково

через реалізацію владних повноважень, мають власний результат – адміністративний акт (рішення, дія адміністративного органу), який має конкретного адресата – споживача послуги, мають бути включені до Реєстру адміністративних, послуг із зазначення розміру плати, якщо таку встановлено, їх оплатність, своєчасність, простоту надання, доступність, відкритість, прозорість та інші ознаки.

Узагальнено перелік деяких адміністративних послуг, що надаються ДМС та її територіальними органами та підрозділами. А також зроблено висновок щодо класифікації послуг залежно від наявності обов'язкової плати за їх надання, а також залежно від правового статусу заявника.

У другому розділі *«Нормативно-правове регулювання надання адміністративних послуг»* розкрито правові засади механізму надання адміністративних послуг та практику застосування законодавчих актів при наданні окремих видів послуг.

У підрозділі 2.1. *«Нормативно-правове регулювання надання адміністративних послуг»* проаналізовано, що функціонування системи надання адміністративних послуг має ґрунтуватися на прозорості, підконтрольності народові та ефективності. Також зауважено про зобов'язання держави мінімізувати своє втручання в діяльність громадян для якісного, оперативного надання їм послуг задля забезпечення їх основних прав і свобод. Визначено, що заходи вдосконалення адміністративних процедур мають бути сформовані за окремими напрямками.

Зроблено висновок щодо необхідності переформатування діяльності виконавчих органів влади від виконання не лише виконавчо-розпорядчих функцій, а й функцій з надання адміністративних послуг як фізичним так і юридичним особам.

Узагальнено, що значну частину нормативних актів, які містять норми щодо адміністративних послуг у сфері міграційних відносин становлять закони, а одним із вагоміших здобутків є прийняття Закону України «Про адміністративні послуги», що закріплює правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері їх надання. Найпозитивнішими рисами цього закону є: закріплення концепту служіння держави громадянам, заохочення місцевих органів виконавчої влади до утворення та функціонування центрів надання адміністративних послуг, законодавчо встановлена заборона щодо вимагання документів та інформації, якою вже володіють суб'єкти їх надання або яку вони можуть отримати самостійно завдяки існуванню доступу до різних реєстрів, налагодження внутрішніх процедур надання адміністративної послуги, заборона уповноваженим суб'єктам надавати інші платні адміністративні послуги (ксерокопіювання, консультування тощо).

В цьому Законі визначаються важливі загальні засади порядку та строків надання адміністративних послуг; функціонування центрів надання адміністративних послуг, Реєстру адміністративних послуг та Єдиного державного порталу адміністративних послуг та містить інші важливі норми. Акти Кабінету Міністрів України та накази ДМС також регулюють діяльність державних органів у сфері надання якісних та прозорих адміністративних послуг.

Таким чином, можна зробити висновок, що вже двадцять років в Україні триває адміністративна реформа. Важливе місце в ній відводиться удосконаленню інституту адміністративних послуг, адже він є одним із невід'ємних елементів сучасних моделей публічного управління.

У підрозділі 2.2. *«Практика застосування нормативно-правових актів при наданні окремих видів послуг»* проведено дослідження, що присвячено адміністративним послугам, що надаються ДМС, проаналізовано нормативну базу та практику її застосування.

Зокрема, зосереджено увагу на місці надання послуг, їх строків, вартості, мови оформлених документів.

Можна підсумувати, що адміністративні послуги надаються ДМС або через центри надання адміністративних послуг, що встановлено законодавством.

Одним із вагомих здобутків ДМС є створення можливості попереднього запису до електронної черги, що свідчить про практичне застосування інструментів електронного урядування та сприяє ефективній діяльності уповноважених суб'єктів, створює комфортні умови для отримання громадянами адміністративних послуг.

В процес надання адміністративних послуг залучено популярні месенджери Viber та Telegram, також інформацію щодо необхідних документів, строків надання, місця та вартості можна знайти в інформаційних та технологічних картках, що затверджені Наказом ДМС *«Про затвердження інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг ДМС»*.

Одним з недоліків є прив'язка до місця реєстрації особи для отримання паспорту громадянина України вперше та визначення загального розміру плати за окремі адміністративні послуги різними актами.

У **третьому розділі** *«Вдосконалення надання адміністративних послуг органами та підрозділами міграційної служби України»* визначено основні організаційні засади підвищення доступності та якості адміністративних послуг та шляхи удосконалення роботи державних службовців у цій сфері.

У підрозділі 3.1. «Організаційні засади підвищення доступності та якості адміністративних послуг» визначено основні критерії якості та доступності надання адміністративних послуг, направлених саме на обслуговування населення, а саме: продуктивність, своєчасність, професіональність, компетентність, комфортність та активне застосування інформаційних технологій.

Стосовно критерію доступності можна зазначити територіальне місце розташування уповноважених органів, транспортне сполучення, наявність необхідної інформації про послуги та урахування інтересів, потреб отримувачів послуг у процесі організації їх надання.

Зроблено висновки, що підвищення доступності та якості адміністративних послуг у сфері міграції можна досягти за рахунок: створення додаткових можливостей для доступу населення до них (зокрема, шляхом роботи мобільної станції з виїзного оформлення документів); внесення змін до законодавства шляхом встановлення норми щодо подачі документів для отримання паспорту у формі ID-картки за місцем звернення, а не за місцем державної реєстрації особи; доступність інформації (забезпечення міграційних органів інформаційними путівниками в тому числі й на англійській мові); впровадження додаткових електронних сервісів (мобільних додатків).

Поряд з цим, існує необхідність у прийнятті єдиного закону, який би унормовував перелік адміністративних послуг та порядок його справляння.

Вартість окремих адміністративних зборів, зокрема, щодо подання заяви про прийняття до громадянства України має бути збільшена відповідно до реальної собівартості.

У підрозділі 3.2. «Удосконалення роботи державних службовців у сфері надання адміністративних послуг» визначено основні напрями удосконалення роботи державних службовців у сфері надання адміністративних послуг.

Зроблено висновки, що в основу процесу реформування державного управління в Україні закладені європейські стандарти належного врядування, які відображені в документі SIGMA «Принципи державного управління».

Визначено, що існує потреба в покращенні роботи державних службовців у сфері надання адміністративних послуг, а саме необхідність зниження рівня корупції шляхом: розбудови належного мотиваційного механізму державних службовців; активної діяльності ЗМІ в напрямку формування у населення бажання не приймати участь в корупційних схемах; удосконалення діяльності правоохоронних та судових органів, які б на практиці забезпечували дію принципу невідворотності покарання; спрощення дозвільних та інших процедур та впровадження інструментів електронного врядування.

Підсумовано, що окрему увагу варто приділити формуванню правового поля щодо етичної поведінки державних службовців, що може бути виражено в єдиному кодексі поведінки державних службовців.

А також визначено, що до спеціальних заходів, які стосуються виключно роботи ДМС варто віднести затвердження оптимальної штатної структури територіальних органів для якісного і продуктивного виконання посадових обов'язків, і зокрема у сфері надання адміністративних послуг.

ВИСНОВКИ

Здійснене дослідження дозволяє зробити такі узагальнюючі висновки та рекомендації:

1. Становленню ДМС в її сучасному вигляді передував процес активного формування системи державних органів у сфері міграційних відносин, який негативно вплинув на реалізацію міграційної політики в державі. Адже можна було спостерігати часту реорганізацію державних органів, відсутність належної нормативної бази, яка б забезпечувала ефективно їх функціонування, протистояння між окремими суб'єктами влади, що виражалось в зупиненні дії нормативних актів Кабінету Міністрів України Президентом України.

У 2010 р. було створено ДМС, яка існує до цього часу та відноситься до центральних органів виконавчої влади, має окремий адміністративно-правовий статус, що визначається місцем серед інших суб'єктів, завданнями, компетенцією (правами та обов'язками) та відповідальністю.

Її функціями є здійснення державної політики у міграційних сферах, а саме імміграція та еміграція, а також протидія розвитку нелегальної міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів. До завдань ДМС належить внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо цієї політики.

Для практичної реалізації завдань ДМС наділена досить значним переліком повноважень, які ми умовно поділили на декілька основних груп, що пов'язані з: нормотворчою діяльністю; реалізацією прав та свобод громадян, іноземців, осіб без громадянства; з державним контролем; організаційним забезпеченням діяльності міграційних органів та виконання ними покладених завдань; співпрацею з іншими органами державної влади, міжнародними установами, громадськими організаціями.

Протягом останніх декількох років триває процес удосконалення діяльності ДМС. В загальному можна відзначити, що він відбувається в напрямку активного впровадження інформаційних технологій, ведення електронних реєстрів, захисту інформації, запровадження автоматизованого обміну інформацією між цим органом та іншими органами державної влади, а також підвищення кваліфікації працівників.

2. В умовах здійснення реформ в публічному управлінні та наближення його до міжнародних та, зокрема європейських, стандартів, все більшого значення набувають повноваження ДМС щодо забезпечення прав та свобод людини та громадянина. Мова йде про надання адміністративних послуг.

Запропоновано під адміністративною послугою у сфері міграційних правовідносин розуміти результат здійснення владних повноважень ДМС та його територіальними органами, що здійснюється за заявою фізичної особи і спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи, пов'язаних із в'їздом у країну, виїздом з країни, перебуванням і проживанням на її території.

Найбільш універсальною класифікацією адміністративних послуг у сфері міграції є їх поділ залежно від наявності обов'язкової плати за їх надання (платні та безоплатні). Запропоновано доповнити існуючу класифікацію за правовим статусом заявника (послуги, що надаються громадянам та послуги, що надаються іноземцям та особам без громадянства).

3. Інститут адміністративних послуг є невід'ємним елементом сучасної моделі публічного управління.

Прийнята нормативно-правова база визначає засади надання різних адміністративних послуг. Загальні правові акти передбачають обов'язкові вимоги щодо затвердження інформаційних та технологічних карток на кожен адміністративну послугу. На рівні підзаконних актів встановлено вимоги щодо строків та місця надання послуг, їх вартості, переліку необхідних документів, які має подати особа.

4. Реформування публічного управління в Україні в напрямку впровадження інструментів електронного урядування обумовлює активну інформатизацію діяльності ДМС. Зокрема, створена можливість здійснення запису на прийом до спеціаліста ДМС засобами мережі Інтернет та отримання консультацій через електронні сервіси міграційної служби – Viber та Telegram.

На основі дослідження практичних аспектів діяльності ДМС були виокремлені недоліки при наданні адміністративних послуг у сфері міграції. Зокрема, мова йде про:

– прив'язку до місця реєстрації особи для отримання паспорту громадянина України вперше;

- загальний розмір плати за окремі адміністративні послуги визначається різними актами;
- недотримання вимог законодавчих актів працівниками територіальних органів ДМС, через яке фізичні особи змушені звертатися до суду за захистом своїх прав;
- невідповідність норм підзаконних актів вимогам законів (зокрема, щодо мови оформлення окремих документів).

5. Проголошений Україною курс на європейську інтеграцію передбачає удосконалення державного управління відповідно до європейських вимог. Орієнтиром у цьому слугують європейські стандарти належного врядування, які, зокрема, відображені в документі SIGMA «Принципи державного управління».

Це обов'язкові стандарти – принципи, яким мають відповідати інститути та адміністративні процедури незалежно від сфери та рівня. Йдеться про принцип: верховенства закону та правової компетенції; співмірності; своєчасності; професійності та професійної чесності; відкритості та прозорості; підзвітності; ефективності та результативності.

Вони повинні стати основою функціонування інституту адміністративних послуг та інституту державної служби в Україні.

Тому, враховуючи зазначений факт, запропоновано в межах досліджуваного питання щодо доступності та якості адміністративних послуг у сфері міграції:

- створити додаткові можливості для доступу всього населення України (це буде особливо корисним для маломобільних груп та сільського населення) до адміністративних послуг (зокрема, шляхом роботи мобільної станції з виїзного оформлення документів);
- внести зміни до законодавства шляхом встановлення норми щодо подачі документів для отримання паспорту у формі ID-картки за місцем звернення, а не за місцем державної реєстрації особи;
- забезпечити доступність інформації про адміністративну послугу (шляхом розробки інформаційних путівників в тому числі й на англійській мові);
- впровадити додаткові електронні сервіси (мобільні додатки).

Запропоновано також прийняти єдиний закон, який би унормовував перелік адміністративних послуг, порядок справляння адміністративного збору та переглянути вартість адміністративного збору, що встановлений за подання заяви про прийняття до громадянства України шляхом її збільшення з урахуванням реальної собівартості послуги.

6. Встановлено, що на якість надання адміністративних послуг в тому числі й ДМС впливає високий рівень корупції. Тому, запропоновано його зменшувати шляхом застосування системи заходів. Серед яких:

- розбудова належного мотиваційного механізму державних службовців;
- активна діяльність ЗМІ в напрямку формування у населення бажання не приймати участь в корупційних схемах;
- удосконалення діяльності правоохоронних та судових органів, які б на практиці забезпечували дію принципу невідворотності покарання;
- спрощення дозвільних та інших процедур та впровадження інструментів електронного врядування.

Окрему увагу слід приділити формуванню правового поля щодо етичної поведінки державних службовців. Це може бути виражено в єдиному кодексі поведінки державних службовців.

До спеціальних заходів, які стосуються виключно роботи ДМС, слід віднести затвердження оптимальної штатної структури територіальних органів.

Вищеперелічені заходи матимуть безпосередній вплив й на роботу державних службовців ДМС, її підрозділів та територіальних органів.

АНОТАЦІЯ

Щербакова А.С. Вдосконалення надання адміністративних послуг органами та підрозділами Державної міграційної служби України.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

В магістерській роботі охарактеризовано поняття Державної міграційної служби України її становлення та розвиток, розкрито завдання, функції, та повноваження цього органу виконавчої влади.

Узагальнено, що одним із вагоміших здобутків щодо адміністративних послуг у сфері міграційних відносин є прийняття Закону України «Про адміністративні послуги», що закріплює правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг.

Проаналізовано сутність, ознаки адміністративних послуг, діяльність державного апарату, на задоволення потреб населення в якісному та доступному наданні адміністративних послуг в сфері міграційних правовідносин, перелічено основні нормативні акти, що регламентують порядок їх надання.

Запропоновано прийняття єдиного закону, який би унормовував перелік адміністративних послуг, порядок справляння адміністративного збору.

Запропоновано визначення поняття «адміністративна послуга у сфері міграційних правовідносин». Відповідно до авторського визначення – це результат здійснення владних повноважень Державною міграційною службою України та його територіальними органами, що здійснюється за заявою фізичної особи і спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов’язків такої особи, пов’язаних із в’їздом у країну, виїздом з країни, перебуванням і проживанням на її території.

Проведено аналіз деяких адміністративних послуг, що надаються ДМС, проаналізовано нормативну базу та практику її застосування.

Запропоновано існуючу класифікацію адміністративних послуг у сфері міграційних правовідносин, яку доповнено ще однією підставою – залежно від правового статусу заявника (послуги, які надаються громадянам та послуги, які надаються іноземцям та особам без громадянства).

Визначено недоліки, які стосуються порядку надання адміністративних послуг у сфері міграції, які гальмують розвиток цієї сфери.

Визначено позиції щодо підвищення доступності та якості адміністративних послуг у сфері міграції, а також удосконалення окремих аспектів роботи державних службовців у сфері надання адміністративних послуг.

Ключові слова: адміністративна послуга, Державна міграційна служба, електронна черга, Європейські стандарти, сервісна держава.

SUMMARY

Shcherbakova AS Improving the provision of administrative services by bodies and departments of the State Migration Service of Ukraine.

Master's Degree for Master's Degree. Black Sea National University named after Petro Mohyla. - Nikolaev, 2019.

The master's thesis describes the concept of the State Migration Service of Ukraine its formation and development, reveals the tasks, functions, and powers of this executive body.

Generally speaking, one of the more significant achievements in the field of administrative services in the field of migration relations is the adoption of the Law of Ukraine "On Administrative Services", which establishes the legal basis for the exercise of rights, freedoms and legal interests of individuals and legal entities in the provision of administrative services.

The essence, features of administrative services, activity of the state apparatus, to meet the needs of the population in the quality and accessible provision of administrative services in the field of migration legal relations are analyzed, the main normative acts regulating the procedure of their provision are listed.

It is proposed to adopt a single law that would standardize the list of administrative services, the procedure for administrative fees.

The definition of the term "administrative service in the field of migration relations" is proposed. According to the author's definition, this is the result of the exercise of power by the State Migration Service of Ukraine and its territorial bodies, carried out at the request of an individual and aimed at acquiring, changing or terminating the rights and / or duties of such person related to entry to the country, departure from the country, stay and residence in its territory.

The analysis of some administrative services provided by the LCA is made, the regulatory framework and the practice of its application are analyzed.

The existing classification of administrative services in the field of migration legal relations is proposed, which is supplemented by another ground, depending on the legal status of the applicant (services provided to citizens and services provided to foreigners and stateless persons).

The shortcomings concerning the procedure for the provision of administrative services in the field of migration, which hinder the development of this field, are identified.

The positions on improving the accessibility and quality of administrative services in the field of migration, as well as improving certain aspects of the work of civil servants in the provision of administrative services, have been identified.

Keywords: administrative service, State Migration Service, electronic queue, European standards, service state.

Анотація українською мовою - обсяг 1853 знаків, англійською – 1997.